

מאמתי פרק ראשון ברכות

טכנית הש"ס
עם הוספות

הגהותagar'a

הנחות אציגניות

המתקנים נסגרו ונערכו הלהקה מלחמת
אש נסגרה. לאחר קללה וטוהר לזמן נזיר
בר: אדרבי. נסגר עמר ומפניהם מן השולחן
בכינוסתנו הראשון (ז) סאכגאיס ניכר בז'ק
לחלוף נתרומם וויליא נדר נאלץ להלך

טכנייסס צ'ו'ן מון כפרהון מעככאנן:
משהדיינ. סאלן לו נא נאטלוק
נטקעטומ: בזא אדא פְּגַעַת אֲגָבָה.
דוקמייל סעלן מוד בעא שומד ליטטער
המונע טטנזה ווועזע לא כר' הולעטו
וועל' קאנזונג וויל' נאכ' גומליאן גדרעס
ויזקקן חסלם וויל' גאכ'ה ומטעי
ווע' זיך' גאנז'ה גראטער גראטער.

דָּלְבָּא בִּיאת אֹזֶן. דָּלְבָּא
נַעֲמָה קְרֻמוֹמִי וְהַמֵּלֵךְ
סָוִול נִימָה קְרֻתָּה וּטְהָרָתָה
פְּנַמֶּט: טְבָרְיוֹתָן. דָּקְמָנִי נְכָלָה

דילבמא בית אוידי דיא. פַּרְשָׁע שִׁירָה מִלְוָה
הממעי ומלה וטער מאייר גנרט ציטטכ הפלס
קילינטוטוי. ומימה נפליווען פלאון האחים דיבעלן (ו' נ': ט').
ספממוו חולן כתרומה וכוי מנין דצלחת צמתו סט. וועוד

גמילן דמייל פלטב דלי מליכת

וחזר מחר נבר
ומחר מחר נבר
מדקנינו בבריזה
שמע מניה בא
יומא אמר מר
ברחומון רם
בערך משעה
עד שעיה שעונת

עדין י"ט סאות צי"ס "חמס מלין
עד ג'ת גמאנס ומיל' וטאוג טאג
ונדרל וגאטמל נומאינט זונעל נג

משעה שבי: שבנות דברי שהברנים וכנה נזאה הרכובים. בכל תרמיטות לונחה גמלוכס. מזוזת הכל מלווה למלומן: מזוזה דקפס (ז) היא מלה מורה וף מוחמת ליה מפסוט דקסיון גלט נמייה נמייה גמאלונכט. מזוזת הכל מלווה למלומן:

תְּשׁוֹרֵה לְנָזֶן
סְלָקָא דַעֲתָךְ
וְאֵי אִמְרָתָעַנְיָה
הַיְינוּ רַבִּי מַאיָּה
לְמַבָּדָבָכָה שָׁ

כשנזכר על דברי חכמים חיצ' מימה
ידים למלר דzon פפה זר קהס נומן
קסדה דלנו זוקה מצעני נכם
מאמרי מהרץ הילג טורתה מעירך קהמר
שקדש הרים ותבנין עירך ווילפָן.
רבינו ירושא אמר ברכות:

אעט גמורה מהה דהה נל מילן
נעם קאמס לעען "ק"ס¹⁰: ואַיְ צָדֵן
קדודס רבי הוניא דיטז ר' אליזבֶר.

לחוד ושעורה
מניזוח מאוחרה
אמירת רענין מ-
אלא לאו שע-
רכותם מה מקצת ליה נגפינא זאה פלא
(תקמן ט. ט.) מזד והוא וו' חומר
בקבכמה קרי זון מפלט ערכם.

מינה: אמר רב כהנים מבعد דבר ריש נמקן ונקער הילג למן צעריש קצין לחשי מן עלייה: קטל

ההמשמות דרב יוסי קא אמינה דרב יוסי קא אמינה ר' יוסי בון המשמות בהר עין זה נזכר מה יוציא ואיך אפשר לעמוד עליז'

טבורה הס"כ
אם חוסכות

לטוטן כה (ז' ג')
ענני מוקטן פסנתר
בק' ס: דיא (פְּלִינְהָמָן)
(ז') ווד פיל מיר
ענני מונ: (ק' לנקט)
ו' ביך כה
ענני אט לב (א' הרץ)
ג' כובען פיא כה
(ר' ש"ב)

מגמות הב"ת

— 5 —

יב נבאים נאוז

היא לא מונעת מכך
ונגד יין
שנשכח אפסה (ו)
וירא האב ברכות
וירא אין טבון
ושם שוכן בדור
ויש שוכן בשלהי

במה מדליקין פרק שני שבת

פנוי מה אמרו "אין טומין בדבר המושך בבל ואפלו מבעוד יום נירה שמא יטמן רמיון שיש בה נטלת אמר לה אבוי ומפני יהוה שמא יהוה בקהלתך תיד ביהיש פקמן היום ומון הלה ספק כלו מן הוועד ספק בכלו מן הלילה משלין אותו לוחמר עני ימים ואזורי בן השמשות משתמש עליון והשה לתחathon והוא לילך דברי ובין השמשות בהרץ עין זה נכנס וזה יגא ואפשר לעמוד עליון אמר מטלין אותו וודעה ר הנמה אמר רב שיזלך אמר שיטן בין השמשות כבש רען רבי יוסי אמר לאשחשע החמה צי מל' רבי יוסי אמר ראה עני ימים בין השמשות הספק לטעמיה לקלוקן ראה יום אחר בין השמשות ספק טומאה הא גופה קשיא אמרת אהזו ביהיש עליון בין השמשות אמר רב רבה אמר רב תורה אמר שמואל ברוך וגוני אמר יודהו ביהיש וחטא עליון בין שפני מורה מאידין רחובתך התחathon ולא הכסוף העליון לליה לאשחשע החמה כל מין שפני מורה מאידין רחובתך התחathon ולא הכסוף העליון נמי בין לאשמשות הכסוף העליון והשה לתחathon לילך ורב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל קב' קתני משתחשע החמה כי שפני מורה מאידין ים וככוף התחathon ולא הכסוף עליון בה"ש הכסוף העליון והשה לתחathon לילך ואזורי לפעמיה ראיותך שערור ביהיש בכמה אמר רבה אמר רב יהודה אמר שמואל שלשה הלקי מל' מאי ג' הלק מל' אללמא גולחא פלגי מלא ניכא מל' ומוחצע אלא גולחא תלית מלא ניכא מל' . אלא 'תלית יביעי מילא' רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל עני הלקי מל' מאי שנ' חלקי מל' אולמא חרד פלגי מלא למוא מל' ואלא עני רביעי מילא למוא צי מל' אלא

בזאת נקבעו יוס ובן נאכ'הו יהושע וכן כל מלחמותם מתקיימות בימי ר' יוס ור' יוס ר' יוסון
בצמיהו של ר' יוס מילקון ר' יוס ומליקון מילקון נמל' : ואלה
וועמ' י' מ' צמיה קול' מ' ען מ' צמיה וויל' צמיה כהן ס' נס' נס' נס' נס' נס' נס' נס' נס' נס'

במה מדליקו פרק שני שבת

טבורה הש"ס
ט בעכורה

וְמִגְלָם מֵהַבְּשָׂר
אֲכָל כָּתָב מִלְחָמָה לְפָנָיו^א
לְפִזְלָתָן, בְּגַם לְנוֹ רִיחָה
אֲכָל בְּשָׁבְעָמָן, זֶה לְנוֹ
רִיחָה הָאֲכָל בְּיָדָה.

ב

ב-ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'

٤٣

ב' נשים וגויים

חישק טומת

4

א"ח רסא הלכות שבת

ט"ז טנן דוד

הנחות וציווים

ג.

כ.

ב'.

ג'.

ד'.

ה'.

ו'.

ז'.

ח'.

ט'.

י'.

כ'.

ל'.

מ'.

נ'.

ו'.

ז'.

ט'.

י'.

כ'.

ט'.

ו'.

ז'.

ביאור הגר"א אורח חיים סימן רשא

שהוא ג'. מהא דפסחים כנ"ל בתוס' הנ"ל. וכל זה הוא לשיטת התוס' הנ"ל אבל ליתא דא"כ מע"ה עד הנץ שוה כמן השקיעה עד צאת הכוכבים ובאמת אינו כן כמ"ש לעיל והוחש מחייב לכל רואה שמע"ה הוא שיעור גדול הרבה מאוד על צה"כ אחר השקיעת במדינת הנוטין לצפונ' שע"ה מתיhil בקץ הלילה א"כ אין צ"ה כל בקץ אלא דבה"ש מתיhil מתחלה השקיעה תיכף עד הכספי התחthon והוא ג' רביעי מיל באופק בבל ובזמן תקופת ניסן ותשרי ובהתחלת השקיעה בה"ש גמור וכ"מ שהוזכר משתתקע החמה הוא מהתחלת השקיעת העוקן לענן תענית כל תענית שלא השקעה זו מהתחלת השקיעה מיד מותר לאכול דק' ספקו שלו מותר וע' מרדכי בפ"ק דתענית אלא שנגגו להמתין על צ"ה משום DAMAGESKA לן אי הלכה כר"י או כר' יוסי כמש"ש הלכה כר' יהודה לענן כו' ושיעור בה"ש דר"י אחר שהכספי כמ"ש שם דשלים בה"ש דר"י ולפיכך צריך לעשות בתענית כר' יוסי וכמש"ש והלכה כר' יוסי לענן תרומה ואע"ג דמקילין בתענית דספקו שלו מותר לא מקילין תרי קול' לעשות ג"כ כר' יהודה וע' ר"א"ש ספ"ג דשבת סכ"ג ולענן תענית אף שדבריו תמהים בוודאי צריך לנוהג בתענית כר' יוסי כיוון שנפסק הלכה כר' יוסי לחומרא אבל לענן שבת הוא כנ"ל וכן לענן חנוכה ג"כ מהתחלת השקיעת חנוכה וכ"ה בר"ן ורשב"א שם אצל חנוכה דלא בדברי הטוש"ע וע' ר"ן שם וזה שבת שם הרוצה לידע שיעורו של ר' נחמייה ייחחמה כו' אלמא דבה"ש מיד משתתקע ובתווך שיעלה הוא לילה דשיעור עלייתו מן הים הוא חצ'י מיל ועתו שם ורשב"א נתקשהagem שם מאד ע"ש שדחק הרובה וקושית התוס' הנ"ל מהא דפסחים צ"ד א' נראה דלא קשה כלל כי ודאי שיציאת הכוכבים ובאותו שין וכן ביאת האור יציאתו שין שכן במדינת הנוטין לא באה האור כלל בקץ אבל כוכבים עומדים זמן הרבה ועד קטנות הכוכבים ~~��~~ דקאמר שם מע"ה עד נ"ה דבע"ה עד צה"כ המשקיעת החמה עד צה"כ הינו ג"כ שייצאו כל הכוכבים דכך שבת שם וזה שבת שם ולא כוכבים קטנים שאין נראין אלא בלילה ר"ל אחר ביאת האור שאז נראין כל הכוכבים הקטנים ג"כ כנ"ל אבל יציאת הכוכבים ~~身~~ אמרין בכל מקום שהוא לילה הוא בג' כוכבים בלבד ובינוניים כמ"ש שבת והוא חילוק בתرتית והן נראין כהסקי העלון והשוות לתחתון ולפי שצריך בקיות גודלה בזה לידע ג' כוכבים בלבד וייהו ביןוניים וכמש"ש בתוס' לך נתנו שיעור בהסקי כו' יונק אבוי דחיי דאו כו' ובהזה מטורץ קושיתם האחרון ג"כ מה שהקשו ועוד קשה ניחדי אכן ובאים כו' ולייא כנ"ל ומלבד זה ל"ק מידי שהשיעור הזה של ד' מילין אינו בכל זמן ובכל מקום שנשנה בכל זמן זמן וגט תי' שתירצוי שם י"ל DAMAGESKA להו הוא תמורה דבריו הוא משוער בפסחים שם אבל לפמ"ש הכל ניחא ולפ"ז השיעור מן השקיעה עד הלילה אינם אלא ג' רביעי מיל ואך שבמדינתינו יותר הוא כנ"ל לפ' שני' האופקים ושינוי הזמן והזמן של הד' מילין ושל ג' רביעי מיל הכל על אופק שלהם בא"י ובבבל אבל כאן מארכת יותר וכן הזמן על הימים השווים בתקופת ניסן ותשרי שבון הכל משתער. ובזה מטורץ שלא תוכחש מ"ש הרמב"ם וא"ע שישוער הנשף הוא כ' מעלות שיעור שעה ושליש ולפי דעת הגمراה הוא שעה ומזכה גם שם דברי הגם 'מוחחש בחוש שלפ"ז לא יהיה לילה ד' חדשים במדינתינו אבל שיעור הרמב"ם וא"ע על קו השווה ודבריו הגمراה על אופקים. ולפי מה שכתבתי מתיhil בה"ש תיכף בשיקעת החמה וזהו בה"ש בין ביאת השמש מהתחלת ביאת האור שהוא

הרבי דוד שפירא
ירושלים—ניו-יורק

פינט פ"ז

בירור הלכה בין השימושות בניו-יורק

בחייתי עובר אורח, ואני בטען הגולה, מה עובי ניו-יורק רבתי, למן עטילי החורה בארכנו הקדושה, והי' למראה עני' להחות נדבקים בכתי כנסיות ובבתי מדשות מטעם ועוד הרבניים דניז'ירוק רבתי' בדבר קביעת זמן הדלקת נרות בעש"ק, וזמן היתר מלאכה במושך של כל השנה באפק ניו-יורק, העמידו זמן הדלקת נרות בעש"ק בשיעור של 18 דקות קודם השקיעה, וזמן היתר מלאכה במושך קבעו שיעור של 40–46 דקות אחר השקיעה, היינו מהנשפים הקדרים עד הנשפים הארכויים, ובהת恭נותי בהלוחות הניל ראייתי כי קביעתם להה ניו-יורק שהוא בערך 41 מעלות מקו המשווה הוא על פי יסוד שיטת רבותינו הפסקים האחרוניים הגרא"א והגר"ז זיל שהכריעו בשיטת הגאננים זיל, אדני הטבעו, וכפי הנהוג ברוב תפוצות ישראל, ובכל ארץ ישראל משנים קידמניות ועד היום הזה. אמנם מה מאר נשתוממות על המראה אשר לפני בסמוך להלוחות הניל נדבקים בכותלי בית המדרש עוד לוחות אחרים של קביעת זמן הדלקת נרות בעש"ק, ועל מנת היתר מלאכה למושך של כל השנה באפק ניו-יורק, מטעם "מרכז הרוחניות הרבנים דארה"ב וקנדיה", אשר חלק יצאו וכרווא קרי בחיל בשם "מודעה רבא לאו-רייתא" זיל, "בוועד אספת הרבנים שהתקיימה אוור ליום ד' לסדר טהרה", ד' ניסן תש"ד, לדון בדבר פרצת שמירת שבת קודש, היינו זמן הדלקת נרות בעש"ק ועיו"ט זמן היתר מלאכה במושך ומיו"ט, אשר נשאו ונתנו בדבר בסתול הלכה באו לידי מסקנה בהחלטה גמורה ופסק הלכה עפ"י חוו"ד עפ"י דתותיך אשר זמן הדלקת נרות בעש"ק ועיו"ט יהי רבע שעה 15 דקות קודם השקעת החמה וזמן היתר מלאכה במושך ומיו"ט היה 72 דקות

חוברת ג

שנה ל'

הפרדים

קובץ רבני חדש

ביה. כסלו, תשט"ז ניו-יורק—שיקAGO

העורכים

הרבי שמואל אחרון הלוי פרידט

לאוצר התוכנה

שייאנו

הרבי שמחה עלברג, עורך ראשי
ברוקלין, נ. י.

ה热闹ן

בירור הלכה בין השימושות בניו-יורק
— הרבי דוד שפירא ירושלים

בדין ספק ברכות להקל

— הרבי אשר ניסן הלוי לעווייטאגן, ברונקס, נ. י.

בעניין חליות חרש המדבר ואינו שומע

— הרבי ברוך רציבינוביץ, שיקAGO, איל.

איסטר עצי טוכה

— הרבי שמואל אליעזר חאלק, ניו-יורק, נ. י.

אם מותר לבן לעשותה וריקה או להוציא דם

ברשות אביו

— הרבי יהוא גרשוני, ברוקלין, נ. י.

בעניין תיבכ' לאוחין

— הרבי שלמה יצחק לעוזין, מיניאפוליס, מינ.

בעניין כל תאמר

— הרבי יצחק הוופמן, ברוקלין, נ. י.

בעניין חנוכה ומורה

— הרבי אליעזר שלמאן זיל, סלובודקה-קובנות

בעניין שומר הגובל

— הרבי יעקב פַּעֲסְטָעָר, שיקAGO, איל.

כהן אי מותר לבקש חולמים בבית תחולות

— הרבי שמואל סאלגיטע, ברונקס, נ. י.

משלחן הספרים —

"משנת אברהם", "אגן הסתורי", "זוהר תורה"

מחודש — סכת הדיטורמה בישראל, אוניברסיטה בר-

אלון, בחורים וגמ בתולות.

בعلوم הרבניים והרבנות

חיי היישובות ומוסדות התורה

יובל הארבעים לקיומת של "זורת תורה"

מודעות

אגרות

אורח חיים

משה

צג

ובק"ג פ"א סימן ל"ד אינו אסור אלא בנחבותלה כמאכני' א"ז
אטו לא נחבותל כמאכני' אבל בנחבותל כל צרכו אינו
אסור, אבל יותר משמע ברמ"א שיש ליזהר אף במנשותל
כל צורך לתחילה מהתפקיד שאלך רק להיוות בעלמא
להארתקה יתרה, אבל אפשר דזהירות בעלמא שמשמע
מהרמ"א הוא אדור שהערברון מע"ג האור, וע"ז הקיל
במ"ב ס"ק קי"ז עד יותר דכתב דלא נהיגן
להחמיר בויה ואיך הריצה להחמיר תימיר בהגסה ממש
אל להוציא בכך אין להחמיר כלל בנחבותלה כל דרך
ואינה על האש עי"ש, אבל בעודה על האש אויל יהוד
להתפקיד שהוא אסור מדרבנן, אבל לאחר שדאסר
מן האש כתוב שם התפקיד ולא שייד בשל כלל
בהגסה, וכונתו מוכחהין לומר זה הוא במובול כל צרכו
להרמ"ם ובש"ע שם, וכן למעשה יסיד אותה למוקם
ט"ג ה"י ובש"ע שם, וכן לטענה שיש ג"כ לסוך להתריר, אבל הבו שלא
LOSEIF עללה להתריר גם לבשול ומלאכות אחרות יש
לאסור.

נבי האש.
דיין,

משה פיננסטיין

סימן סב

זמן שקיעה, בין השימוש וצאת הכוכבים

בע"ה כ"ה שבט תשל"ט.

מע"כ חתני האובי כבני הганון ר' משה דוד
בן מהותני האוחב הганון ר' יצחק איזיק
טונגולד שטיטט".

הנה כאשר אנחנו לא שיד שיתה לנו הכרעה בדברי
רבותינו הראשונית אף כי יש קושיות על איינו
שיטה לנו ודאי יש לנו להחמיר בעניין זמני השקיעה
וזה"כ כחומר שתי השיטות וכן היינו נהוגין במקומותינו,
וכיש שיט להתenga לנו בכaco אמריקה שנתקבצו כאן
מלל המדיניות ויש בכל עיר ועיר מערים הגדלות וכאן
בגוא יארק וברוקלין שאיכא הרבה מכל מקום ומוקם
שמוראו להחמיר, אף שזימא דיליכא לא תתגוזדו מטעט
שהוא בשתי בתים דינים בעיר אחת, שם"מ אפשר לבא
תקלה מוה במדינה זו ויזטור שהגעיות בתורה הוא
כמעט ברובה דרוכה, ויש אפילו אצל ת"ח במדינה
וזה שלא שייכי לעגנני הוראה אף לא לשאלותיהם
במסכתא דכליה וכדומה וכו"ש בעניינים חמוריים אלו, ודאי
יש להחMRI כשתי השיטות, דהיינו דויעב שבת אסור
לעשות מלאכה מתחילה השקעה מדין ספק דאוריתא
באיסור סקילה וגם נהגו להחMRI בשביל תוספת שבת
וב捨יל שיטת היראים שהג' רביעי מל הוא קודם המתחילה
ההשקעה שתביא בחMRI ס"פ כמה מדליקין שלנו יש
שנוגין להדלק הנורות כרביע שעה ויש השלישי שעה

בשבת לפחות ערבית הדליקו ע"י נמי לאמרות המומרים
אף שכבר צוחה הרבה עין בעב"ק חאות סימן ל"ג
אבל נתנו טעם להמתירין, והרמ"א בסימן רע"ז סעי ב'
שנוגנו רבים להקל למצוות לעכום שבקום צורך
בפרט בסעודת חתונה או מילה ומשמע שבקום צורך
גדול מתר שلن אוף שמן דראוי להחמיר ובגובלנו
בירוא החMRI, מ"מ כיוון שיש רבוזואה שתדררו ונוגנו
כנ בהרבה מקומות, אין לאסור מה שכביר נהגו להקל
בஹMEDת העלקטרו בע"ש ע"י מורה שעת שיכבה וגט
שידליך בשבת להזMON השעמידין, וגם ממילא ליכא וילוותא
לשכת בוה וליכא טעם ואחרון לאסור כיוון שהיו מקומות
שנוגנו בזה אדרבה למצוות בכבוד שעת שבת, ונשאר
רק טעם הראשון שיש ג"כ לסוך להתריר, אבל הבו שלא
LOSEIF עללה להתריר גם לבשול ומלאכות אחרות יש
לאסור.

זקנץ אוחבר, בלז'ג,

אפריל ח' ח' ת'ת'ת'ת'

משה פיננסטיין

סימן סה

אפריל ח' ח' ת'ת'ת'ת'

דין חזורה במכסה של גבי תנור גז (בלע)

סיוון תשכ"ט

לב אחד

אם נטלו תבשיל מעל מכסה הפח של גבי תנור הגנו
אם מוחר להחזיר בשבת, לכואלה תלוי בחלוקת
הר"ן עם התוס' והרא"ש שכח ברמ"א ס' רנ"ג ס"ב
שנוגנו להקל אבל טוב להחMRI עי"ש. ואם הניח הקירה
במקום על הפח שהידי סולחת בו אפילו אינו ע"ג האש ממש
יכול להחזיר דכל ומון שהטח חס מהמת האש שיכת
לה אש ויכול להחזיר על האש, אבל בדוחניהם על הפח
במקומות שאין היד סולחת בו נחשב כהיסח הדעת ואסור
להחזיר דהו כהניחה על גבי קרען ואפילו דעתו להחזיר
אסור כאות' שם, וכשהטיר בשבת מע"ג האש והניהם
במקומות שאין היד סולחת חליו גם זה בחלוקת הר"ן
ותוס' והרא"ש, וכך שהתמס כתוב הרמ"א טוב להחMRI
הכא עדיף.

ומקדירה שעדיין היא על האש אסור ליקח לטעם,
דאיסרו מדרבנן ליקח ממנה כshawia על האש ממש אף
במנשותל כל צrica ורטמא יטעה ויחסוב על איננה
מנשותל דבמא תיא מנשותל כל צrica כדאיתא בתפקיד
ברא"ש פרק כיריה סימן י"א, והוא מש"ב הרמ"א בסימן
שי"ח סעי י"ח ולכתחילה יש ליזהר אף בקידרה בכל
ענין, אבל הרמ"א סוביר דיליכא בוה איסור אלא והירות
בדוחנאה בעלמא בעלי שם היטוך בקידרה אין כאן זהירות
אע"פ שבלא נחבותל כל צרכו אסור אפילו להוציא עי"ש.

9

דוגמה לכך היא אם צריך מאייה טעם לקבל שבת תיכונה בהתחלה לאחר פלג המנוחה או שכן דרכו בכל שבת או שהוא שעה ורביע קדוס השילעה נמי אין שום צורך ושום מעלה לאחר שבבל נר חנוכה, וכיון דמכוחו אין לו מר דחיקנו וכן מיחודה לערב שבת אף שהוא קודם להתחלה הומן דבחול אף להרמ"ט (פ"ד היה מה' חנוכה) דבחול אין להקדים ולא יצא כלל אם הקדים מ"מ בע"ש הוא ימן אחר מתחלה התקנה דחוה ביטום סמור ללילה וכיוון שלא נתפרט בגמ' הוא מפלג המנוחה שכבר מזינו דשיך להדלקת נרות דשבת ואך להתפלל תפלה ערבית ועוד, הוא גם הומן לנר חנוכה אך ציצטריך להדלק נר גדר שידליק אחר גמר הומן דבחול. וכן משמע ב מג"א סימן תרע"ט סק"ב דכתיב על בעוד היום גדור פלג המנוחה הוא סמור ממש לשקיעה דבון כהסובין דטلغ המנוחה הוא סמור ממש לשקיעה דבון הוא שיטת ר"ת, כדי כן יסכו לנטעת הגאנונים דמתוחלת שקיעה הוא ביה"ש שכן סובר גם הרמ"ט דאין הולך בוה דכל פלג המנוחה שזה וגם התמ"ב שם סק"ב לא חילך וכן נסדור דהית לא חילך והוא מטעם דבארהוי. אבל לדידי נראה שהומן הוא קודם סמור לנרות שבת אדם אין דעתו להדלק נר צל שבת אלא סמור לסוף פלג המנוחה לא יוכל להדלק נר חנוכה וזהן פלג המנוחה הוא להמדליק נר צל שבת, אבל מי שמדליק נרות שבת רק בבע"ש יצאה או שליט שעה קודם שקיעה אין לו להדלק נר חנוכה בתחלת ומפני פלג הפנעה כי לא היה שום צורך שיתקנו שידליק נר חנוכה אף שעדתו שעד לעשרות בלאכות הרבה, אבל מכיוון שלא מזאויה והדברי ובוחינו אין להזכיר לצורך ולהדלק פוד הפעם סמור לנרות צל שבת אבל לתחלת והבאת ומלא מה ציהוכיה שיזוליק ממש להנרות דבכתה ומלא מה ציהוכיה הרא"ן בכתבת כ"א: ד"ה מצוות דמות להדלק קודם הומן מערב שבת ומדליק קורם דחוה מתחלה החקנה שבשמניה ימים אילא חד يوم שבת וא"כ הוכרחו לתיקו וכן אחר לשבת שידליקו קודם הסכתה וצ"ע.

וכן במצויא שבת אcor להדלק נר חנוכה קודם החממים מינוט ולאלו סמיהנין בכל מזואי שבת עד אחר ע"ב כפי והראוי לבני תורה ויראי הש"ית אין להט לבהר גם בשביל נר חנוכה ואין כלום אף כתונוגין כהגר"א בכל דבר גם בכל דבר אם הוא לפחות לא שיקץ ליחסים לנוגן דחוא אינן תלמידיו שhora להם, לתלמידיו לא היה להם רשות להורות לאחרים כמפורט בהא דחלב דאיתורא (פסחים נ"א ע"א) דרבב"ה שהיה תלמיד ר' יוחנן ושאל מר יוחנן וראה אין שאכלו דחוא אוכל ג"כ דאיתורא, ובבננו אמר שאסור לו לאכול מכסות שהוא לא היה יכול להוראות בוה אף לתלמידיו לבנוי כיוון שלא היה יכול להרכיב עצמו וכדבוארתי בספרי ובכ"מ בשבת סימן י ענף ב', וכן הוא בכאן דתלמידי הגר"א

ריש גם בחזי שעיה כדאיתא במ"ב סימן לט"א ס"ק כ"ג ובמלkomותינו נהגו שליש שעיה דג"כ כנ"ד יצאו בוה כל השיטה שכחוב בש"א אוח כ"א דהוא אף נשנתשוב חmil כ"ד מינוט וגם חוספה שבת ע"ז, וכן ראוי להנהי. ובמצוא שבת ציריך להמתין עד ע"ב מינוטו אחר השקיעה ולהמתמירין ביותר והוא עד צ"ו מינוטו כהסוכר דכ"ד מינוט הוא שיעור מל.

אבל הא לעניין זה אין כל המקומות שוין דתליו זה בהאפקים כדאיתא בהגר"א סימן רס"א וכמ"ב שם ובעיקר הלכה ובעוד מקומות הוא בין לקולא בין לחומרא, ולכן בפה אמריקא בעירנו נוא יאלק וכן נוא דוירוי וכל מקומות הקץ בהרים שבאלו מלחמות הייתי בעצמי, אבל כפי שתמ夷י כמעט רוב ערי אמריקא הוא בן, אשר בחמשים מינוט אחר השקעה כבר כל השמים מלאה בכובבים והוא חסר כבאמצע הלילה ולא פחות מבמקומתינו בירואם אחר ע"ב מינוט יותר, שא"כ לפי עצם הדין לעניין המחלוקת הדגאנונים ציריך להליך החמשים מינוט לט"ז וילקים כמספר ט"ז רבעי מל של חלק הוא שלשה מינוט ושמיניות, ויתה תשעה מינוט הראשונות ויורר מעט ביה"ש דהוא ספק יומם ספק ליליה לשיטת הגאנונים שטובר בן הגר"א, ותשעה מינוט האחרוןים ויורר מעט בה"ש לר"ת ודעימה שהוא ספק יומם ספק לילה, ושלשים ואחד מינוט ויורר מינוט הוא להגאנונים לילה ודאי לר"ת ודעימה יומםandi.

ולפ"ז יש להתריר במצויא שבת לאחר חמיסת מינוט לאלו שטמגין לאיה צורך, ואח בא צורך אין חיב למחות, אבל לתחלה מן הראו לאחר יותר מן הדין אף שכבר מוחר כדאיתא בב"ח ריש סימן רצ"ג ובפמ"ג במשכזיות שם ובג"ב סק"א, שלכו מהראוי שם כאן להמתין עד הע"ב מינוט. וכ"ש לבני תורה ויראי הש"ית יש להם לחכות ע"ב מינוט כמו שהרגלו במקומות דירואם אף שעכון אין צורך לוה מדינה. אבל אף לבני מינוט יראי הש"ית אין להם להחמיר בכך עד אחר צ"ו מינוט אף שבירואם גוזרו הרבה אף לאחר חשבון דהע"ב מינוט שהוערכו להמתין מזד האפק דבזם ומצד שעות ומנויות מכם שהחמירו כהסובין דהמיל הוא כ"ד מינוט, וכיון שכן מדינה כבר אין לחוש אחר חמיסת מינוט כבר אילא חומרא גדול להחכות הע"ב מינוט שלכו אין להחמיר אף
1234567 אחד

ואף בשבת חנוכה כיוון דמליקין נר חנוכה קודם נר שבת אין לו לשגות בשביל נר חנוכה להדלק באחור ומפני, וכיון דאף כשיואר מעט יותר הרי לא תהיה הדלקת נר חנוכה בזמנו הנקבע בחול, ובהכרה שלע"ש נתנו חכמים מתחלה תקנת חכמים למצאות הדלקת הנרות ומוקדם מבימות החול אין חלוק בין סמור מעת יותר למועד שבחול או רוחק אלא שומנו הוא סמור לנרות השבת וקדם להם, ומסתבר דליך שום חלוק